

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φε τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φε ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ετησίᾳ . . . 8, —
Ἑξάμηνος . . . 4, 50
Τρίμηνος . . . 2, 50

Ετησίᾳ φρ. χρ. 10, —
Ἑξάμηνος > > 5, 50
Τρίμηνος > > 3, —

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ Τ.Ω. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0, 20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0, 25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐρυπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαργάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 14 Αὐγούστου 1910

Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 37

Ο ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὴν ἐπομένην διήγησιν μοῦ ἔκαμε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας κάποιος φίλος μου, μέλος ἄλλοτε τῆς Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῶν Ζώων. Τὴν γράφω σχεδὸν αὐτολεξεῖ καὶ τὴν δημοσιεύω ἐδῶ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εἰμπορεῖ νὰ σᾶς κάμῃ, ὅχι μόνον νὰ διασκεδάσετε ὀλίγον, ὁλίκα καὶ νὰ σκεφθῆτε ὅτι κάποτε εἶνε ὑπερβολικὴ καὶ ἀδίκος ἡ πρὸς τὰ ζῶα σκληρότης μας.

«Ἀπόψε ἄργησα νὰ κοιμηθῶ, διότι στὸ σπίτι μᾶς ἔκαμεν ἄνω-κάτω ἓνας πελώριος ποντικός. Φαίνεται, ὅτι εἶχεν εἰσέλθῃ ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἐξαναγκασθεὶς ἀπὸ τὴν πείναν νὰ περιπατήσῃ εἰς κεραμίδια, ὑδρορροὰς καὶ γεισώματα προσόψεων ὡς γάτα. Τὸ παράθυρον τοῦ κοιτῶνός μας, εἰς τὸ τρίτον πάτωμα, ἦτο μισοανοικτόν, καὶ τὸ ὕαλινον παραθυρόφυλλον ἦτο στήριγμένον προχειρῶς μ' ἓνα μεγάλο βελούδινον μαξιλάρι καρφισσών, παραγεμισμένον μὲ πίτουρα. Αὐτὸ πρῶτον ἔπεσε θύμα τῆς βουλίας τοῦ παρειακτοῦ. Κατέξέσχισε τὸ βελούδον καὶ ἤρχισε νὰ καταδροχθῇ τὰ πίτουρα. Ἀλλ' εἶτε διότι κάποιος κρότος τὸν διέκοψεν, εἶτε διότι εἶχεν ἀνάγκην οὐσιαστικωτέρας τροφῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὸ συνεχόμενον δωμάτιον, ὅπου ἐκοιμᾶτο ἡ θεία μου, καὶ τῆς ἐδάγκασεν ὀλίγον τὸν ἀγκῶνα.

«Ἐξύπνησεν ἐκείνη, ἀνεκράυγασεν ἔντρομος, καὶ ὁ ποντικός, ἔντρομος ἐπίσης, ἔσπευσε νὰ τρυπώσῃ ὀπίσω ἀπὸ τὴν δουλάπαν. Ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἡ θεία ἦτο ἀδύνατον

νὰ ἡσυχάσῃ. Ἀνεκάθισεν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς, καὶ ὠπλισμένη μ' ἓνα παπούτσι, παρεμύνευε τὸν ἐχθρόν. Δὲν ἄργησε τῶντι νὰ ἐξεέλθῃ ἀπὸ τὴν κρύπτην τοῦ καὶ νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν κλίνην. Ἀλλ' εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ἔφαγε τὴν παπούτσιάν, ἡ ὁποία δὲν τὸν ἤγγισε μὲν, τὸν

ἠνάγκασεν ἔμως νὰ ζητήσῃ κρύπτην ὑπὸ τὸν νιπτῆρα τοῦ διπλανοῦ δωματίου, ὅπου τὰ δύο μικρὰ κοριτσάκια μου εὗρισκοντο εἰς τὸ πρωτούπνι.

«Ὁ κρότος δὲν τὰ εἶχεν ἐξυπνήσῃ, ἡ δὲ θεία, μεταφέρουσα τὸν τρόμον τῆς, τὴν ἀνησυχίαν τῆς καὶ τὸ παπούτσι τῆς —παρ' ὀλίγον νὰ εἶπω καὶ τοὺς ἐρεστίους τῆς, — εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν παιδιῶν, ἐκάθισεν εἰς τὸν καναπέν, καρδοκοῦσα ἐνσπλος νέαν ἐξοδὸν τοῦ ποντικοῦ. . .

«Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅταν ἡ γυναῖκά μου καὶ ἐγὼ ἐπεστρέψαμεν ἀπὸ τὸ θέατρον. Καὶ μόλις ἀνοίξαμεν τὴν θύραν τῶν τριῶν συνεχομένων κοιτώνων, ἡ θεία μᾶς ὑπεδέχθη μὲ φωνὰς φρίκης :

«— Ποντικός! . . . Ἐνας ποντικός! τόσος, σὰν κουνέλι, θηρίο! Κοιμώμενον καὶ μὲ δάγκασε 'στὸν ἀγκῶνα! . . . Νά, ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὸ νιπτῆρα εἶνε! Κάθουμαι καὶ φυλάγω μὴν ἐβῇ καὶ μᾶς φάῃ τὰ παιδιὰ!

«— Πῶ, πῶ, πῶ! ἔκαμεν ἡ γυναῖκά μου. Καὶ τώρα πῶς θὰ κοιμηθῶμε; ἐγὼ δὲ μπορῶ, φαῖμα! . . .

«— Σιγά! τὸ θηρίο! εἶπα ἐγὼ καὶ μὲ τὸ μπαστούνι μου ἀνεδάλευσα γενναίως τὰ ὑπὸ τὸν νιπτῆρα.

«Ἀμέως ὁ ποντικός ἐπέταλῃ καὶ ὅπως γίνεται πάντα, πρὶν προσφάσῃ νὰ τὸν μπαστούνισω, ἐχώθη πάλιν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς θείας μου καὶ ἐχάθη. Ἐπρόφθασα ἔμως νὰ τὸν ἰδῶ καλά : Ἦτο πραγματικῶς τεράστιος, καὶ δὲν εἰσεύρω πῶς μοῦ ἔφην καὶ εὐμορφός.

«— Τί ὠρατὸ ζῶο! εἶπα.

Φωτογραφία Σανθουπίλου

Ἡ Γιαγιά τῆς Διαπλάσεως
μὲ τὸν μικρὸν τριτέγγονόν τῆς Σπυράκη Π. Καραγεωργίου.

« — Ωραίο ζώο! εφώναζεν ειρωνικώς η γυναίκα μου! να ή ώρα τώρα να τον λυπηθούμε! Α, σε παρακαλώ, να ξεχάσης πως ήσουν μέλος της Φιλοζώου Εταιρείας!... Έλα, γρήγορα! να φέρεις τη γάτα! να φέρεις τη γάκα! Θα μπορέσω γώ να κλείσω μάτι με τέτοια συντροφιά ;

« — Ποιος ξέρει τώρα που γυρίζει η γάτα, απήντησα, και όσο για τη γάκα, θέλει φασαρία, και που τέτοια ώρα! Τό καλλίτερο είναι να τον διώξουμε ή να τον αποκλείσουμε σε κανένα μέρος.

« Ηρχισε τότε το κυνήγι. Η γυναίκα μου έπηρε μίαν όμβροέλλα της, ή θεία μου ένα σίδερο του κρεββατιού της που έβγαίνεν εύκολα, και εγώ το μπαστούνι. Έξετρυπώσαμε τον ποντικόν, ό όποιος έτρώπιωσε πάλιν. Αυτό έπαυελεήθη δεκάκις και περισσότερον αλλά χωρίς να αλλοθώσωμεν να τον διευθύνωμεν ούτε προς το πα-

Φωτογραφία 'Ιαν. Καφεζιζή

Η Γιαγιά της Διαπλάσεως με τας διαγεγόνας της Κάκιαν και Λουλούκαν.

κοριτσάκια είχαν όπλισθη με διάφορα μαξιλάρια, κ' έπερίμεναν να... σκοτώσουν τον ποντικόν.

« Έζητήσαμεν ακριβείς πληροφορίας και έμαθαμεν, ότι ό εχθρός είχε καταφύγει, εις το δωμάτιον της θείας. Έκει μέσα λοιπόν εστήσαμεν την φάκαν, ή οποία είχε γίνει δεκτή από τας μικράς δι' αλαλαγμών, και κλείσαντες έρμητικώς την θύραν, έμαζεύθημεν όλοι εις τον άναστατον κοιτώνά μας, όπου καθήσαντες έπεριμένεμεν εν σιγή το άποτέλεσμα.

« Η ώρα ήτο προχωρημένη. Τα φανάρια του δρόμου είχαν σβύσει, και μόνον το κοκκινωπόν φως του κηρίου εφώτιζε την παράδοξον συνάθροισιν.

(Έπεται τό τέλος) ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ

Οί μετριόφρονες όμοιάζουν με το Ίον. Ταπεινόν, κρυμμένον εις την σκιάν, εύωδιάζει εν τούτοις περισσότερον από όλα τα άνθη.

Η ελαφρά συνείδησις είναι το πουπουλένιον εκείνο μαξιλάρι εις το όποιον κοιμάται ό άνθρωπος μακαρίως.

ΜΥΘΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟΝ

ΤΑ ΒΩΔΙΑ

Τα βώδια, άπελπισμένα, έβουληθήκανε Να έξολοθρέψουνε μιά μέρα τούς μαγέρονς. Σε διάπλωτο λοιπόν λειβάδι έσυναχθήκανε, Χωρίς πατέρες και παπούδες γέρονς, Και, άλλαφιασμένα, άκόνιζαν τα κέρατα. Και ούρλιαζοντας, μουγκρίζανε, σαν τέρατα. Τότε, σιγά-σικυφιά, προβάλλει βώδι γέρικον. Στέκεται εκεί κ' έτσι τούς λέει με φρονιμάδα: « Παιδιά, και αν ζω ως τα τώρα, χασομέρικο. Θα ειπή ποτέ μου, πως δέν ήμουν στήν

Μ' από μοσκάρι έτσι δουλεύοντας ως που [έγέρασα

Και τόσα είδα στον κόσμο, τόσα έέρασα, Σας λέω πως πρέπει να μ' ακούσετε κ' έμένα, Σα βώδια ύπομονετικά και... μυαλωμένα: "Αν τούς τεχνίτες τούς μαγέρονς, πού μάς [σφάζουνε

Με μιά τους μαχαιριά, χωρίς χιπήματα, Σκοτώσουμε, άτεχνοι άλλοι θέ να μάς [θυσιάζουνε

Ποιος ξέρει με τί βάσανα, και πόνους και [... βλαστήματα!

Γιατί για να χορταίνει ό κόσμος πάντα [θα μάς θέλει...

Και πως θα μάς σκοτόνουν, βέβαια, δέν [τόν μέλει! »

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αγαπητοί υιου,

Διάπλasis μου άνέθεσε να σας εξηγήσω τας δύο ώραιας εικόνας που στολίζουν το φυλλάδιον αυτό. Η μία, εις την πρώτην σελίδα, παριστάνει την Γιαγιά της Διαπλάσεως, την πολυεβαστον προσέτυτιδα κυρίαν Χρηστίαν Η. Παπαδοπούλου, μητέρα του διευθυντού μας κ. Ν. Παπαδοπούλου, μετά του μικρού τρισεγγόνου της Σπυράκης Η. Καραγεωργίου, έγγονού του έν 'Αταλεια διαπρεπούς ιατρού κ. Βάσου Η. περιδου, ό όποιος έχει σύζυγον την έγγονήν της γιαγιάς μας κ. Κούλαν, τό γένος 'Τομπάζη. Η δε άλλη, εις την παρούσαν σελίδα, παριστάνει την ιδίαν πάλιν γιαγιά, άλλ' αυτήν την φοράν με τα τρισεγγονάκια της, τα όποια δέν είναι άλλα από τα γνωστά σας κοριτσάκια, την Κάκιαν και την Λουλούκαν Γρ. Ξενοπούλου, δηλαδή του ύποφαινομένου.

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: — Είς τον κήπον του Κεραμεικού, όπου ή κυρία Σαν-Ζεν είχεν εισαγάγη τον Τιάρκον και την Ζινέτταν με την παιδικήν των γιδαμαζαν, ό μικρός βασιλεύς της Ρώμης, υίός του αυτοκράτορος Ναπολέοντος, διασκεδάσει πολύ με αυτήν. Κατά τήν εξέρχεται από το γραφείον του ό Ναπολέων, και βλέπων τον υίόν του τόσον ευχαριστημένον, κράζει τον σταυλόρχην Καζινύ και τον διατάσσει να παραγγείλ η άμέσως μίαν μικράν άμαξαν διά τον Βασιλέα της Ρώμης, εις την όποιαν ό Τιάρκος θα ζεύξη τας γίδας του. Έν τή μεταξύ, προσθέτει, θα μεταχειρίζεται αυτήν πού έχει κάμη διά τα παιδάκια των Παρισίων ό μικρός βοημός.

Η κυρία Σαν-Ζεν δέν ήμπόρεσε να μη πηδήσει από την χαράν της όταν ήκουσε την άπρόοπτον αυτήν διαταγήν του Αυτοκράτορος.

— Ωστε, Μεγαλειότατε, ήρώτησεν, ό Τιάρκος προσκυλλάται εις τον αυτοκρατορικών οίκον ;

— Βεβαίως, άπεκρίθη ό Ναπολέων με αγαθόν μειδιάμα, πρέπει να στεγάσωμεν τούς προστατευμένους σας, κυρία δούκισσα! τούς συνιστάτε τόσον θερμώς!.. Διορίζω λοιπόν τον φίλον σας Τιάρκον γιδαμαζάν του Βασιλέως της Ρώμης!

Η στραταρχία δέν επρόφασε να ευχαριστήση τον αυτοκράτορα, διότι ούτος άπεμακρόνθη εύθυσ με μεγάλα βήματα, ακολουθούμενος υπό του γραμματέως του, του κ. Μενβάλ. Ο Τιάρκος και ή Ζινέττα εξηκολούθουν να μένουν ακίνητοι και αστισμένοι. Η συκίνησις των ήτο τόσον μεγάλη, ώστε μόλις και μετά βίας είχαν άντιληφθή τί συνέβη.

Η κυρία Σαν-Ζεν τα έκαμε να συνέλθουν κράζουσα εύθυμως:

— Έ, παιδιά! δέν έλετε λοιπόν τίποτε; δέν πηδάτε ως τον ουρανόν; Πρό ελίγου ακόμη σας πήγαιναν στη φυλάκα! τώρα νά, ό Τιάρκος γιδαμαζές του βασιλέως της Ρώμης.

Οί νεαροί Βοημοί είχαν ανάγκην να κούσουν και πάλιν το πράγμα διά να το ένοήσουν, να το χωνεύσουν, να το πιστεύσουν. Διότι έλ' αυτά ενόμιζαν ότι τα είχαν ιδή εις τον ύπνον των. Έν τούτοις ήτο ή μόνη αλήθεια: ό Αυτοκράτωρ είχε συγχωρήσει τον δραπέτην μαθητήν, ό όποιος ήτο τώρα εις την ύπηρεσίαν του!

— Ω, κυρία!... είπαν μαζί και οι δύο προς την κυρίαν Σαν-Ζεν με θρηνώδη φωνήν, πως θα μπορέσωμε να σας δείξουμε την ευγνωμοσύνη μας; Σας όφείλουμε τα πάντα!...

— Μπα! άπεκρίθη ή δούκισσα! δέν ήταν δύσκολο. Η καλή σας τύχη και αυτός ό άγγελος...

Και σκύψασα, ήσπασθη το χέρι του Βασιλέως της Ρώμης, άμέσως δε έπειτα έτράπη εις φυγήν κράζουσα:

— Διάβολε! έπτά ή ώρα!... Τι θα 'πώ ό Λεφέμπρ να μη με βρής ετό σπιτι;

Μετά την αναχώρησιν της Δουκίσσης, δύο θεράποντες, κατά διαταγήν του κ. Καζινύ, έπήραν από τον Τιάρκον την γιδαμαζαν διά να την οδηγήσουν εις τον σταυλον. Κατόπιν ό σταυλόρχης, άποταθείς προς τον φίλον της Ζινέττας, τή είπε:

— Να είσθε έδώ αύριο εις τας δέκα, διά να αναλάβετε την ύπηρεσίαν σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΑΛΥΣΙΣ ΧΡΥΣΗ

Χάρis εις την ύποστήριξιν της παντοδυνάμου στραταρχίας, χάρις ακόμη εις το μειδιάμα ενός βρέφους, ιδού ό φίλος μας Τιάρκος παλατιανός! Κατοικεί εις το παλάτι, εις ώραϊον δωματιάκι επάνω από τούς σταύλους, ανήκει εις τον οίκον του Βασιλέως της Ρώμης μετά τεσσάρων άλλων θαλαμηπόλων και τριών γυναικών, και, εκτός των φιλοδωρημάτων, των τυχερών του, έχει μι-

« Έγρησιμοποιεί όλα τα μαθήματα... » (Σελ. 304, στ. 6'.)

σθον χιλίων διακοσίων φράγκων τό έτος.

Η ύπηρεσία του δέν είναι βαρεία, διότι δέν κάμνει άλλο παρά να βγάλη καθημέραν περίπατον τον μικρόν Βασιλέα με το θαυμάσιον άμαζάκι πού κατεσκεύασεν ό Τραμπλάι. Εκτός των δύο γιδών, ό μικρός βοημός έχει τώρα και δύο πρόβατα, πού του έδωσαν να τα γυμνάση διά να σύρουν επίσης και αυτά το

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδὲμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμον ὡς ἐξῆς· Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις ἐκάστον φύλλον λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλον, 5 λεπτὰ ἡ λίξις.—Προτείνονται μόνον οἱ ἐχόντες ψευδώνυμον ἰσχυρὸν διὰ τὸ ἐτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἐχόντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχυρὸν διὰ τὸ ἐτος τοῦτο. Προτάσεις μὴ ὀνόματα, ἢ μὴ ψευδώνυμα καταγεγραμμένα, δὲν δημοσιεύονται.—Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπιδίδωσιν εἰς αὐτὸς οἱ προτείνοντες].

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Λαιρεντὴ Σιαυροφόρα (0) μὲ Ὑπερήφανο Γαιοεμί· Ἐνθουσιώδη Νεανίαν, Δίκαιον Ἀριστέϊδην — ὁ Δωδωναῖος (0) μὲ Καύχημα τῆς Ἡπειροῦ, Παμβώτιδα. — ὁ Ἑλληνικὸς Ὑμνος (0) μὲ Κοιλιάδα τοῦ Ἀλιόκμωνος.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Γ. Σιαυρ. (Ἑλαδα) Στέλλαν Ζ. (Ἑλαδα, εὐχαριστῶ) Δροσόλοστον Ἡώ (σοῦ ἔστειλα τὸν 20ὸν τόμον) Γ. Π. Γιανν. (αἱ λύσεις πρέπει νὰ γράφονται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου χάρτου τῶν λύσεων, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν) Γοργόφερην Νίκη (εὐχαριστῶ, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἰδῇς ἀποτελέσματα) Μασκώτ (τὸ πιστεύω ὅτι δὲν μ' ἐξέγασες, ἀλλὰ γράφε μου κάπου-κάπου αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) Ρήγαν Φεροῖον (ἔστειλα ἐκ νέου· ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης εἰσπορεύς νὰ λάβῃς λαχέια) Δωδωναῖον (ἐννοία σου, διότι ἀπὸ πολλοὺς καταγγέλληται, ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ κλοπῆς· εἶνε γνωστὸν ἀνέκδοτον καὶ κάποιος θὰ τοῦ τό διηγήθῃ) Ἐρμῆν τοῦ Πραξιτέλους (δὲν τὰ εἶπαμεν τόσες φορές; δὲν ἀκούουν!) Ἑλλάδα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (χαίρω πολὺ διὰ τὰς εἰλικρινεῖς ἐξηγήσεις· ἀλλὰ μὴν ἔχῃς τὴν ἰδέαν ὅτι εἶσαι κακότητος· ἀπεναντίας νὰ νομίζῃς ὅτι εἶσαι ὁ πλέον καλότητος τῶν ἀνθρώπων, καὶ πρῶτα-πρῶτα σοῦ ἔλαχε γερὸς νοῦς καὶ καλὴ καρδιά· ὅλοι τὰ ἔχουν αὐτὰ;) Γιοῦλι (ἔστειλα) Σκόρπιους Μενεξέδες, Μοῦραν (δυστυχῶς τὸ ἀπορριφθὲν ἦτο ἰδικόν σου· δὲν γράφεις ἀκόμη καλὰ ποιήματα· νὰ ἐπιμείνῃς ὅμως καὶ θὰ τὸ κατορθώσῃς) Τρεμοσβύρον Ἀστέρι (ὁ ἀριθμὸς σου εἶνε 1859· παραγγέλλαι χωρὶς τὸ ἀντίτιμον δὲν ἐκτελοῦνται, διότι δὲν εὐκαιρῶ νὰ κρατῶ μικροὺς λογαρίθμους) Ποθητὴν Κωνσταντινούπολιν (ἔστειλα ἐκ νέου) Πάντοτε Ἐμπρός, κτλ. κτλ.

Εἰς 8σας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10 Αὐγούστου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 25 Σεπτεμβρίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διὸν νὰ γράφῃς τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῇ Ἡραρεῖ μὲς 30 φύλλα, ὧν ἕκαστος περιεχίει 80 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

378. Δεξιόγριφος.

Γνωστὸν Πέροην βασιλέα
Παρεῦθες θὰ φανερώσῃς,
Πόλιν μ' ἄλλον βασιλέα
Σπαρτιάτην ἂν ἐνώσῃς.

*Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐμοῦ τοῦ Πραξιτέλους

379. Στοιχειόγριφος.

Εἶμαι νῆσος τῆς Ἑλλάδος
Ὅχι καὶ μακρὰν τῆς Σύρου·
Ἀν μᾶλλ' ἔξῃ ἓνα γράμμα,
Βασιλέα ἐν τῷ ἄμα
Θάναστίσης τῆς Ἡπειροῦ.

*Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἀδάμου Μ. Στρούζα

380. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε· Δέλτα, βάλε βῆτα
Καὶ θὰ ἰδῇς, ὦ φίλε λύτα,
Ἀπὸ ἄνθος τι ὠραῖον
Μίαν Μοῦσαν τῶν ἀρχαίων

*Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ν. Σταυράκη

381. Ἀναγραμματισμός.

Κάτοικον χώρας μακρυῆς
Ἀν ἀναγραμματίσῃς,
Τὸνομα νήσου ὀνομαστῆς
Εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.

*Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Μελλούσης Νικητρίας Ἑλλάδος

382. Κεκρυμμένους καὶ ἀντεστραμμένους Ρόμβους.

- 1.—'Ακούσατε, φίλοι.
- 2.—'Ο ρήτωρ ἀγορεύει.
- 3.—'Υψηλὰ ὄρη τὰ Ἱμαλάια.
- 4.—Μὴ πᾶσι ραδίως πιστεῦε.
- 5.—'Ολοι οἱ ἄνθρωποι.

*Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Νίας Σέληνης

383. Ἐπιγραφή.

ΜΗΔΕΣΕΙΣ
ΥΣΙΝΙΑΙΕ
ΜΦΟΡΑΝΟΝ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

*Ἐστᾶλη ὑπὸ Βαν. Νικολαΐδου

384. Ἀκροστιχὶς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος.

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ἀθηναῖον στρατηγόν, τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας καὶ οὕτω καθέξῃς, ἐπιθετον συνώνυμον τοῦ νέου:

1. Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ. 2. Πτηνὸν ἀρπακτικόν. 3. Μέρους τοῦ σκελετοῦ. 4. Ὁ πρῶτος ἀεροπόρος. 5. Ἀρχαῖον ὄνομα Ἑλλήνων. 6. Ἐπιθετον.

*Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τοῦ Ἑλλητισμοῦ

385. Γρίφος

Εἶθε ::
κα κα
οὐδ θυμὸν
κα κα
κα κα

*Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἑλίνης Χ. Νικολιτοπούλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 27 καὶ 28

270. Μένανδρος (μέν, Ἄνδρος). — 271. Κόδρος - (οδρος) Ρόδος. — 272. Χωμα-σώμα. — 273. Ἀεὶδός-ἄξιος.

274. ΒΥΡΩΝ 275. ΣΑΜΟΣ
ΔΡΕΤΗ ΔΡΗΣ
ΣΤΟΜΑ ΜΗΝ
ΙΧΝΟΣ ΟΣ
ΗΛΙΟΣ Σ

276. ΟΡΑΤΙΟΣ-ΡΩΜΑΝΙΑ (ὉΡ' ἡζήνη, ΡΩσσία, Ἀρστέλοδαμον, ΤΑύγετος, ἸΝδία, Οἰδίπους, ΣΑμος). — 277. Οἶος φίλος οἶκος ἄριστος. — 278. Ζήτω ἡ προσφιλὴς Διάπλασις! (Ζή-τὸ ἢ πρὸς φ' λ' εἰς διὰ πλ-ας εἰς.)

279. Μελανοδοχεῖον (μέλαν, ὁ, δοχεῖον). — 280. Διάπλασις-διάθλασις. — 281. Μήν-γῆν. — 282. Γελῶν-Γέλων.

283. Π
Δ Α Σ
Μ Ο Σ Χ Α
Α Ρ Α Χ Θ Ο Σ
Π Α Ρ Ν Α Σ Σ Ο Σ
Α Στυνάξ.) — 286. Δίδαξε καὶ μάνθανε τὸ ἄμεινον. — 287. Ὁ λόγος εἶνε ἀργυρὸς καὶ ἡ σιωπὴ χρυσός, (Ὁλφ γῶ-σύ, νλ-ᾱ-ρ γύρφ ς - καὶ εἰς ι - ο πι - γρ' εἰς ος.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἄνιγμα. — Ἐκ τοῦ τρώγοντος ἐξῆλθε τροφή καὶ ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ ἐξῆλθε γλυκύτης. — Ὁ λύων βραβευθήσεται. Λύσεις δεκταί ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον. — Γόρδιος Δεσμὸς (ἡ διεύθυνσίς μου: Antoine Fanis, Port-Said, Egypte). (Γ', 132)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 35 ΦΥΛΛΟΥ
[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 305]

ΠΕΙΡΑΙΩΣ· Γ. Α. Καλαμάτης, Καλλιόπη Καμάκου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ· Ἰουλίᾳ Α. Παναγοπούλου.
ΜΥΔΩΝ· Ἀλίκος Α. Περικονάκης (34).
ΠΑΤΡΩΝ· Μαρία Ν. Ἀργυροπούλου (34).
ΣΠΑΡΤΗΣ· Ἰω. Φιλιππίδης (34).
ΣΥΡΟΥ· Ἰωάν. Ν. Περδικάκης, Γ. Π. Γιαννοῦ-κάκης (34).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΑΔΕΣΑΝΔΡΕΙΑΣ· Κ. Ε. Χριστοφίδης (34), Δ. Ανδάνης, Α. Φ. Βενανίδης (34), Ἑλπίς Βλάση, Γ. Μούτσος (34), Γ. Α. Καπατζής.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ· Δ. Σ. Σαλαμάρκας (34), Κ. Μ. Κιούρης (34).
ΚΑΤΕΡΕ· Μ. Η. Ρούλης (34).
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Σ. Ἀναστασιάδης (34), Ἑλίνη Π. Ἀντωνιάδου, Κλ. Ν. Μανωλάτος Ἀλεξάνδρα Κ. Δαναῆ (34), Δανάη Κ. Δαναῆ (34).
ΟΔΥΣΣΕΩΣ· Μαρία Κλουβά.
ΠΟΡΤ-ΣΑ· Δ. Ἰωάννης Ἀμαρῆς (33), Στ. Λούκας.
ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ· Δ. Α. Κάζης.
ΣΥΜΦΩΝΗΣ· Π. Ν. Παντελίδης, Θάλεια Παπαζογλου.
ΧΙΟΥ· Πστ. Ασιοντίδης, Μαρία Ε. Πιλιτά.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐφ' ὧν ὁρᾷ τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπιθεσαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθη ὡς ἑξῆς: Ἀλεξάνδρα ΔΗΜ. ΛΥΚΑΚΗΣ ὁ ὁποῖος καὶ ἱεργαφῇ διὰ μίαν τριμηνίαν.
Πλεονάζουν λεπτὰ 10 διὰ τὴν προσεχῆ διαγωνισμόν. Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλίπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὐτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλιπον ἀντὶ δεκαλίπτου. (Ἡραματόσημον ὁφθαλμικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτὰ· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰς.)

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 5, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

Τόμοι 6 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηγητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἀδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσὸς φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἀδετος φρ. 7 Χρυσὸς φρ. 10.

Τόμοι 4: τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908 καὶ 1909, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἀδετος φρ. 8 Χρυσὸς φρ. 10.